VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS.

DEMAND V—EDUCATION.—(*continued.*)

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: സർ, മി. ബാലകൃഷ്ണൻ തമ്പി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനതതിയെ അകമാനം വ്രണപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്, വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി ഉണ്ടാകുന്ന ചെലവാണു്. ഏതു നിമ്നവർഗ്ഗത്തിലും തന്റെ സന്താനങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനായി ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിൽ അയക്കുന്നു തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളുകളിലയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു അവരെ നല്ല പദവിയിൽ എത്തിച്ചു തങ്ങളുടെ നിമ്നാവസ്ഥ പരിഹരിക്കാമെന്നു ജനങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ നാം പണം ചെലവു ചെയ്യുന്നതു് രണ്ടിനങ്ങളിൽകൂടിയാണു്. അതായതു, ഒന്നു ഫീസ് വകയ്ക്കും മറെറാന്നു ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കു വകയ്ക്കും. ഒരു ഇരുപത്തിയഞ്ചു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പു, ഇപ്പോൾ VI form എന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന മെട്രിക്കുലേഷൻ ക്ലാസിൽ പ്രതിമാസമുള്ള ഫീസ് ഒന്നര രൂപായായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രതിമാസം മൂന്നര രൂപാവീതം കണക്കാക്കി വരുന്നതുകയെട്ടുമാസം കൊണ്ടു മാസം ഒന്നിനു അഞ്ചേകാൽ രൂപാവീതം ഈടാക്കിവരുന്നു. ഇതു IV, V, VI, ഈ ഫാറങ്ങളിലേക്കാണു്. അതു പോലെ തന്നെ I, II, III, ഈ ഫാറങ്ങളിലേക്കു പ്രതിമാസം ൨ രൂപാ വീതം ൨൪ രൂപാ കണക്കാക്കി മാസമൊന്നിനു നൂറുപാവീതം വീതിച്ചു എട്ടു മാസം കൊണ്ടു ഈടാക്കിവരുന്ന പ്രിപ്പാറട്ടറി ക്ലാസിലേക്കു, ൨൩ കൊല്ലം മുമ്പു മെട്രിക്കുലേഷൻ ക്ലാസ്സിനു വച്ചിരുന്ന ഒന്നരരൂപായിൽ അല്പംകൂട്ടി രണ്ടേകാലേരൂപയ്ക്കാൽ രൂപാവീതം എട്ടു മാസംകൊണ്ടു ഫുൾ രൂപാ ഈടാക്കിവരുന്നു.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ൨൩ കൊല്ലം മുമ്പു മെട്രിക്കുലേഷൻ ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നര രൂപാ ഫീസു കൊടുക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു ഏതാനും ചില ജാതിക്കാർക്കു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പ്രവേശനമില്ലാതിരുന്നു എന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ആ കാലത്തും അതിനു വളരെ മുമ്പും ചില ജാതിക്കാർക്കു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പ്രവേശനമില്ലായിരുന്നു എന്നെനിക്കറിയാം.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോൾ ൨൯ ഇംഗ്ലീഷ്ഹൈസ്കൂളുകളും ഫുൾ മിഡിൽ സ്കൂളുകളുമാണുള്ളതു്. ഫോറസ്റ്റ്-ൽ ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ചിരുന്നവിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യയെഅപേക്ഷിച്ചു ഫോറസ്റ്റിലെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യയിൽ ഒരു കുറവുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കുറവിന് കാരണം സാമ്പത്തികാധഃപ്പതനം കൊണ്ടു ഫീസ് കൊടുക്കാനുള്ള നിവൃത്തിയില്ലായ്മയാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഫ 0 വു-ൽ ഫീസിനുത്തിലുള്ള വരവു നു, വു 0, 0 0 0 രൂപായാണെന്നു കാണുന്നു. ഇതിൽ ൭, 0 0 0 രൂപാ ഫയിൻ ഇനത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഈടാക്കിയതായിട്ടുള്ളതാണെന്നും കാണാം. പ്രതിമാസം ഫ 0 -ാംനു-ക്കു മുമ്പു ഫീസ് കൊടുക്കുന്നവരുടെയും വമ്പിച്ച ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളാണെന്നേ ഗണിക്കാനൊള്ളു. ശേഷം പേരെല്ലാം വു 0 -ാംനു- ആയാൽ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടി കൊടുക്കയാണ്. ചിലർ കടം വാങ്ങിയും പണയം വച്ചും മറ്റും പണം വാങ്ങിച്ചു ഫീസ് കൊടുത്തു എന്നു വരാം. നു 0 -ാംനു-യ്ക്കകം ജംഗമസാമാനങ്ങൾ വിറ്റു പോലും പണം വാങ്ങി ഫീസു കൊടുത്തയക്കുന്നുണ്ട് ഈ ഒടുവിൽപറഞ്ഞവരുടെ അവസ്ഥ ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ ഒന്നാകുന്നു.

രണ്ടാമതായുള്ള ചിലവു്, ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ആണ്ടുതോറും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒട്ടധികം പണം ആ വകയ്ക്കായി രക്ഷകർത്താക്കൾ ചെലവു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരുപ്പുകൊല്ലത്തെയ്ക്കു ഒരേ പാഠപുസ്തകം തന്നെ വച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു കുട്ടി പഠിച്ച പുസ്തകം മറ്റൊരു കുട്ടിക്കു കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി പഠിക്കുവാൻ കഴിയും.

Mr. P. PADMANABHAN TAMPI: അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു പാഠപുസ്തകമുണ്ടാക്കുന്നവർക്കു വലിയ നഷ്ടമാണെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു നാട്ടുനന്മാരുടെ ധനമല്ല വിനിയോഗിക്കേണ്ടതു്. അതു കൊണ്ടു ഞാൻ അതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ല.

അതിനാൽ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പ്രതിവർഷം മാറാതിരുന്നാൽ അതിൽ തന്നെ രക്ഷകർത്താക്കൾക്ക് ഒരു വലിയ ആശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഫീസു നൽകുന്ന വിഷയത്തിലും പാഠപുസ്തകം വാങ്ങിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും രക്ഷകർത്താക്കൾക്കു നേരിട്ടിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിനു ഗവണ്മെൻറു എന്തെങ്കിലും ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

ഇനി അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് അധ്യേതവൃത്തിയും പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത വൃത്തിയും ഉൾപ്പെട്ട അൻപതിൽപരം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

ആളുകളെ ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ നിയമിക്കയും പിന്നീട് അവരുടെ നിയമനത്തെ ഡയറക്ടരുടെ ഉത്തരവനുസരിച്ചു റദ്ദ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റിയാണ്. ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടരുടെ ആഫീസിൽ വച്ചിട്ടുള്ള വെയിറ്റിങ്ങ് ലിസ്റ്റിൽ ഏകദേശം ൧൫൦൦ പേരോളമുണ്ട്. അതിൽ ൯൦൦-ൽ ചിലപ്പോൾ പേരെ മാത്രമെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഡയറക്ടർക്കു എഴുതി അയച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നൊള്ളൂ. പ്രാതിനിദ്ധ്യമില്ലാത്ത സമുദായത്തിൽപെട്ടവരും കൂടുതൽ പരീക്ഷായോഗ്യത സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ൪൦-ൽ പരം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ലിസ്റ്റിനു പുറമെ നിന്നു ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ നിയമിച്ചതിനെ ഡയറക്ടർ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി പിരിച്ചയച്ചതായി അറിയുന്നു. കാരണം ഇവർ വെയിറ്റിങ്ങ് ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമാണ്. വെയിറ്റിങ്ങ് ലിസ്റ്റിൽ ൧൯൦൦-ചിങ്ങം മുതൽ ൧൯൧൩ മീനം ൨൧-ാംനു-വരെയുള്ള കാലത്തിനിടയ്ക്കു ആക്ട് ചെയ്തവർ മാത്രമെ ഉൾപ്പെട്ടുന്നുള്ളൂ. ആ കാലത്തു പുലയൻ, പറയൻ, തുടങ്ങിയ അധഃകൃതരുടെയിടയിൽ മലയാളം സ്കൂൾലീവിംഗ് പരീക്ഷയോ, ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഫൈനൽ പരീക്ഷയോ ജയിച്ചവർ വളരെ കുറവായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ വെയിറ്റിങ്ങ്ലിസ്റ്റിൽ അധികം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ കുംഭകം ൧൩-ാംനു-ക്രുടിയ കൌൺസിൽ യോഗത്തിൽവച്ചു മി. പി. എസ്. മഹമ്മദ് ചോദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചോദ്യത്തിനു വെയിറ്റിങ്ങ്ലിസ്റ്റിന്റെ പ്രാധാന്യതയെ നോക്കാതെ അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അധഃകൃതക്കും പ്രാതിനിദ്ധ്യമില്ലാത്തസമുദായക്കാർക്കും ൨൦ ശതമാനം ഉദ്യോഗംനൽകാമെന്നു ചീഫ് സെക്രിട്ടറി മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി പ്രൊസീഡിംഗ്സിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതിനെ തുടർന്നു കുംഭകം ൧൫-ാംനു-മി. പുതുപ്പള്ളി കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ചോദ്യത്തിനും ഇതേ മറുപടി തന്നെയാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ നടത്തിയിട്ടുള്ള നിയമനം ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഒരു പ്രകാരത്തിലുംസാധൂകരിക്കത്തക്കതല്ല.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഗവണ്മെൻറിന്റെ അനുവാദം ക്രൂടാതെയാണോ ഈ നിയമനം ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ നടത്തിയതു്?

Mr. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഗവണ്മെൻറിന്റെ അനുവാദം കൌൺസിലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഗവണ്മെൻറിന്റെ അനുവാദത്തോടുക്രൂടിയാണോ ഈ നിയമനങ്ങൾ നടത്തിയതു്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഗവണ്മെൻറിന്റെ അനുവാദം ആണ് ചീഫ് സെക്രട്ടറി കൌൺസിലിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചത്. ഫാറം ൈ-ൽ മാത്രം സ്കൂൾ ൈഫനൽ പരീക്ഷ പാസായ ഒരു മഹമ്മദീയനെ എഡ്യുക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിയമിക്കണമെന്നു ഡയറക്ടർ ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് എഴുതി അയക്കയും അതനുസരിച്ചു നിയമിക്കയും ചെയ്തു. വെയിറ്റിങ്ങ് ലിസ്റ്റിൽ അയാളുടെ പേരില്ലെങ്കിലും പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്തവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടയാളായതുകൊണ്ടാണ് ആ നിയമനം നടത്തിയത്.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: മെമ്പർ പറഞ്ഞ ൫൨ പേരും അധഃകൃതവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അധഃകൃതരും പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരുമുണ്ട്.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത സമുദായങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ആശാരി, കമ്മാളർ, മഹമ്മദീയർ ഇവരൊക്കെയാണ്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: മുമ്പു പള്ളിക്കൂടത്തിൽപ്രവേശനമില്ലാതിരുന്ന സമുദായങ്ങളും പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടരുതോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അവരേയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

അതിനാൽ ഡയറക്ടരുടെ ആർഡറനുസരിച്ചു ജോലിയിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിട്ട അദ്ധ്യാപകന്മാരെ തിരിയെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറുത്തരവു കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Sir, in supporting Mr. Balakrishnan Tampi's motion to omit the allotment of Rs. 45,75,457 for Education, I beg to bring to your notice the abnormal increase of expenditure under the head "Education. We are at a loss to know, Sir, how the expenditure on education can be fixed and where it can end. When the question of expenditure on education came in the year 1090, Sir P. Rajagopalachari, the then Dewan, fixed it at 13% of the total income of the State. Now the Travancore Government have raised it to more than 21% of the total income. The total amount budgeted for education comes to Rs. 47,49,589 of which excluding the non-votable items, Rs. 45,75,457 alone is votable. I beg to point out, during Mr. Krishnan Nayar's time, Government thought, when the expenditure rose over 22 lakhs of rupees, of a scheme for making the Vernacular

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

education partly a local charge, and for the formation of local bodies to finance and control the Vernacular education in the State, and with that object in view, the Municipal Regulation was enacted. It contained a clause that the cost of primary education should be met by the Municipal bodies. This was not accepted by the non-official members of the Popular Assembly, and assent also was not given to this by His Highness the late Maha Raja, Sri Mulam Tirunal. As a consequence, the whole cost of expenditure for education had to be met from the general revenues of the State.

Now, I shall point out, Sir, how Governments outside India spend for education, not to speak of British India and Indian States where expenditure for education is far low. In the United Kingdom, the percentage of expenditure on education is 19·5 in Canada 15 per cent.; in Newzealand 15 per cent.; in Victoria 20·17 per cent.; in New Southerland 25 per cent. But, in Travancore, it is *more* than 21 per cent. I beg to point out that we may not grudge even this expenditure or more on education, if the expenditure is met for the primary education in a larger scale. It is the duty of Government to teach all the subjects of the State and it is the right of every citizen to demand for free primary education. You will find, Sir, out of an expenditure of over Rs. 47 lakhs for education, only Rs. 10,25,528 is spent for primary education. More than Rs. 2 lakhs is spent for controlling agencies; Rs. 4,17,582 for Collegiate education; Rs. 7,47,583 for English High School education; Rs. 8,79,886 for Vernacular Higher education; Rs. 13,87,232 for miscellaneous education; and only Rs. 10,25,528 is spent for primary education.

MR. K. GEORGE: Does that figure for primary education include the grant-in-aid schools also?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Yes.

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN (*Ag. Director of Public Instruction*): That is not correct.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: The member can verify that statement.

As I said, the amount budgeted for primary education comes to Rs. 10,25,528 and this works out at 4·66 per cent. of the total income of the State. Large amounts are spent for controlling agencies, for Collegiate education, for salaries of High School teachers and Professors of Colleges, etc. The salaries given by the Travancore Government when compared with other progressive countries like United States and Japan, are high In the New York City, the salary of the Commissioner of Education, corresponding to our Director of Public Instruction, is only 7,500 Dollars per year, equivalent to Rs. 1,800 per mensem. The Minister of Education in Japan, who is also one of the Cabinet Ministers, gets a salary of 8,000 Yen, per year, equal to Rs. 1,000 per mensem. Whereas, our Director of Public Instruction, including the allowance, gets Rs. 3,000 per mensem. In the United States, the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

highest salary allowed to the College Professors ranges from 5,000 to 7,000 Dollars per year *i. e.*, Rs. 1,250 to Rs. 1,750 per mensem. In Japan, the salary allowed to the College Professors ranges from 600 to 4,000 Yen per year, equal to Rs. 75 to Rs. 500 per mensem.

MR. R. NILAKANTA PILLAI: May I know what the rate of exchange is?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: 4 shillings 2 pence for the Dollar and $2\frac{1}{2}$ shillings for the Yen.

But our Professors get a pay ranging from Rs. 500 to Rs. 750. The Professors of the Training College in the United Kingdom get from 1,000 to 3,250 Dollars per year, equal to Rs. 250 to Rs. 850 per mensem. But the Principal of our Training College gets a pay of Rs. 750 per mensem. I may compare the salaries obtaining in other institutions—grant-in-aid Colleges not maintained by the Government. The figures will work out to a very low percentage. In Travancore, the Head Masters' pay ranges from Rs. 300 to Rs. 350 which is equal to the pay of some departmental heads.

Then coming to High School education, we are spending a good lot. For Vernacular Higher education also, a large sum is spent. I question you, Sir, in all earnestness and sincerity, why should we be producing a good number of literates without any employment. There are a large army of School Final Certificate holders both in the English and Vernacular education. When there are a large number of graduates without any employment, what is the necessity for maintaining so many Colleges and High Schools out of the State general funds. I beg to point out to you, Sir, that the primary education is not looked after properly. After spending over Rs. 47 lakhs, the literacy we get is 41 per cent. among males and 17 per cent. among females. Again, I may point out to you, Sir, that there is a fallacy in the figures, as per the Census Commissioner's report. Because, most of the students leave the school after studying in the first and second classes. They call themselves literates. When the Census is taken, persons who can read the alphabets are also considered as literates. Even after continuing the Vernacular education for about 150 years, we are not able to command a universal literacy in the State. In the case of backward classes also, I shall point out, that the percentage of literacy is highly deplorable. This is what the Census Commissioner says in his report:

> "Great as has been the progress in the spread of education, there is still much leeway to be made up for the complete banishment of illiteracy from the State. There are some communities so backward in education that hardly five per cent. of their population of five years and over, are literate, e. g., Kuravan, Parayan, Pulayan, Vetan, Kanikkaran and other hill tribes. The number of boys and girls under instruction is no doubt increasing rapidly. It rose from 159,668 in 1911 to 392,913 in 1921 and to 568,703 in 1930, an increase of more than 250 per cent. in the course of twenty years. Notwithstanding such phenomenal rise in the numbers under instruction it is doubtful that the goal of universal literacy could be reached by the continuance of the voluntary system of education as at present."

It is high time that Government show a beginning in the matter of compulsory education. We are at a disadvantage in not seeing the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

Statham Committee Report. We do not know whether he recommends for compulsory education or not. Apart from that, I wish to point out and request Government to see that primary education is made free and compulsory, raising the standard to that of the fifth class.

Coming again to primary education we are spending a low percentage amounting to Rs. 2 for each child. I shall presently show how other countries spend for primary education. England spends £ 3-4-0; Scotland, £ 2-4-4½; and Ireland £ 2-19-6, per child. It may be interesting to note, Sir, that our benign Sovereign was spending a larger amount even before Great Britain and Ireland thought of spending for the educational expenses from State funds. The Simon Commission Report says as follows:

> 'The influence of men like William Wilberforce induced Parliament to insert a clause in the East India Company's Act of 1813 to secure that the Governor-General in Council should set apart "a sum of not less than one lakh of rupees in each year" for the encouragement of education in British India. The amount was little enough, but at that date no Government had as yet undertaken the promotion of education in England by grants from public funds."

It was during the year 1817, at the time of Her Highness the Rani Gouri Parvathi Bhai, the Government thought of promotion of Vernacular school education from the State funds. It is stated in the Administration Report of the department for the year 1104 thus:

> "It was this state of things which led to the issue, on the 19th Vaikasi, 992 (1817) of a remarkable Rescript by Her Highness the Rani Gouri Parvathi Bhai, in which, after recounting the causes which led to the decline of the village schools, Her Highness resolved that "the State should defray the entire cost of the education of its people in order that there might be no backwardness in the spread of enlightenment among them, that by diffusion of education they might become better subjects and public servants, and that the reputation of the State might be advanced thereby".

So, more than 100 and odd years ago, Government have taken the Vernacular education under their protection. With such a large amount of expenditure and in such a long course of administration, it is highly regrettable to note that our Government have been able to produce only 41 per cent. literacy among males and 17 per cent. among females.

A word about the appointment of the unfortunate teachers who have been recently disbanded, especially from among the depressed classes. I have only to read the reply given by the Chief Secretary on the question raised by Mr. P. S. Mahomed. It runs thus:

"പ്രൈമറിംഗ് ക്ലിസ്സറിൽനിന്നുമാണ് നിയമിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ backward communities-ൽനിന്നും ഒരു ശതമാനം പ്രൈമറിംഗ് ക്ലിസ്സറികൾ പ്രാധാന്യം നോക്കാതെ നിയമിക്കുന്നതിനും ഉത്തരവുണ്ട്."

On the strength of this reply from the Chief Secretary to Government, Sir, fifty-two teachers were appointed by the Inspector of Vernacular Schools. Of these fifty-two teachers, I understand, five were appointed at the special request of the Director of Public Instruction.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

These fifty-two teachers belong to the depressed classes and are men with sufficient qualification, School Final passed candidates, trained teachers with several years' experience.

Mr. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI (*Mavelikara and Kartikapalli* cum *Kunnattur*): Were there not men belonging to the depressed classes in the waiting list

Mr. P. PADMANABHAN TAMPI: Besides one hundred and odd appointments (that is ten per cent. of the men in the waiting list) from the waiting list these fifty-two men were also appointed.

Mr. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Did they go in for outsiders before all the men in the wating list had been absorbed?

Mr. P. PADMANABHAN TAMPI: These 52 appointments were made on the strength of the promise made by the Chief Secretary in the Legislative Council, and have nothing to do with the waiting list.

Sir, these 52 teachers, who were appointed on the promise given by the Chief Secretary, have been disbanded without rhyme or reason by the Director of Public Instruction and they are all starving now. I referred to their sad plight in my speech during the general discussion of the budget; and I request the Government to show sympathy to these fifty-two teachers who belong to the depressed classes.

PRESIDENT: You have exceeded your time, Mr. Tampi.

Mr. M. N. NARAYANA MENON (*Kottayam*): സർ, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വിദഗ്ധകമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ട സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു അതിനെപ്പറ്റി അധികമായി വിമർശനംചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുതകമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ച ഏതാണ്ടംമാസങ്ങൾകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അതു ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ആലോചനയ്ക്കു വരാതിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും ഞങ്ങളോടുകൂടി ആലോചിച്ചശേഷമെ അതിനെപ്പറ്റി കായ്മായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയൊള്ളുഎന്നു ഗവണ്മെൻറു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ആസംഗതിയെപ്പറ്റി അധികം പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ പുരസ്ക്കരിച്ച ബി. പത്മനാഭൻതമ്പി വളരെവിസ്തരിച്ച ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കയുണ്ടായി. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നതെന്നഭിമാനിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തിനകത്തെങ്കിലും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറുഭാഗത്തുനിന്നും ഉറപ്പുതന്നാൽകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

മലയാളംപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും ഇംഗ്ലീഷ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും ഹിന്ദി പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇനിഎനിക്കുപറയുവാനുള്ളത്. ഹിന്ദി മിക്കവാറും ഇൻഡ്യയുടെ രാഷ്ട്ര (National) ഭാഷയായിതീർന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ പലസ്കൂളുകളിലും ഹിന്ദിപഠിപ്പിക്കാൻതുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഈവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമസഭയിൽതന്നെ ധാരാളം വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിനാൽ ഹിന്ദിപഠിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അധികംപറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈകാര്യത്തിൽ ഡയറക്ടർ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷകാണിക്കണം എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഫീസ്സൌജന്യം നൽകേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. നാരായണപിള്ള ഇവിടെ നല്ലപോലെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിന്റെ മദ്ധ്യാവസ്ഥ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഫീസ് കുറയ്ക്കേണ്ടതു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണ് എന്നുകാണാം. ഫീസ് @ ൦ ശതമാനം കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് എനിക്കുപറയുവാനുള്ളത്. മൊത്തത്തിൽ ൫൦ ന്നെ അപേക്ഷിച്ച് ൫൦൲ൽ ഏകദേശം ൩൦൦൦ വിദ്യാർത്ഥികളോളം കൂടുതൽപള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്നുഎന്ന റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും തൊഴിൽ തിരിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന പട്ടികനോക്കിയതിൽ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്ന കൃഷിക്കാരുടെ കുട്ടികളുടെ സംഖ്യയിൽ ൨,൦൦൦ത്തോളം കുറവുള്ളതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. തങ്ങളുടെ സർവസ്വവും വിറ്റും കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുള്ള കൃഷിക്കാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിലയക്കാതെ പിൻമാറിയതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കണം. തീർച്ചയായും അവരുടെ ധനസ്ഥിതിയുടെ കുറവാണ് ഇതിനുകാരണം. ഫീസ്സൌജന്യം വാസ്തവത്തിൽ അഭിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിതു്. അതിനാൽ ആസൌജന്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു കൃഷിക്കാരുടെ കുട്ടികളേയും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരത്തക്കരീതിയിലാക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

ഡയറക്ടരുടെ റിപ്പോർട്ട് ൫൦൲ാംവശത്തു പലസ്കൂളുകളിലും സ്ഥലസൌകര്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി കുമരകം ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിനെപ്പറ്റിത്തന്നെപറയാം. ഒരു നാലഞ്ചുകൊല്ലമായി അവിടെ അഡിഷനൽ അക്കൊമൊഡേഷൻ (Additional accommodation) വേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞുവരികയാണ്. ആദ്യം അതിലേക്കാവശ്യമുള്ള സ്ഥലം ജനങ്ങൾതന്നെകൊടുത്തു. വീണ്ടും കൂടുതൽസ്ഥലം കൊടുത്തു, അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തായതു ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപാ വിലവരുന്ന സ്ഥലവും കെട്ടിടവും ജനങ്ങൾ സൌജന്യമായി വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇനിയും നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കൃഷിക്കാർ കൂടുതൽ സ്ഥലം കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിനുനിവൃത്തിയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇത്രയുംതുക ചെലവുചെയ്ത ജനങ്ങളെ ഇനിയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അതിനാൽ റിപ്പോർട്ടിന്റെ ര-ാംവശത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപ്രകാരം കുമരകം ഇംഗ്ലിഷുസ്കൂളിനു ഡയറക്ടർതന്നെ വേണ്ടകെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കിച്ചുകൊടുക്കണം. അടുത്തവർഷത്തിൽതന്നെ ചെയ്യുകയുംവേണം.

വായനശാലകൾക്കായി കഴിഞ്ഞവർഷത്തിൽ ഏകദേശം ൨,൫൦൦ രൂപായ്ക്കുതാഴെയുള്ള ഒരുതുകയാണ് ഗ്രാൻറായികൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അതായതു നാല്പത്തിയഞ്ചുലക്ഷം രൂപായൊളം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചെലവുചെയ്യുന്ന ഒരുരാജ്യത്തു് ഡയറക്ടരുടെ ശമ്പളത്തിലും കുറഞ്ഞതുരുതുകയാണ് വായനശാലകൾക്കായി ചെലവുചെയ്യുന്നതു എന്നുള്ളതു ലജ്ജാവഹമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ചെലവുചെയ്യുന്നസംഖ്യയോളംതന്നെ വലിപ്പമുള്ള ഒരുതുക വായനശാലകൾക്കായും ചെലവുചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും പത്രങ്ങളിൽ ഞാൻവായിക്കാറുണ്ട്. ബറൊഡ, ആന്ധ്രാദേശം, മൈസൂർ, തുടിയായ മറുചില സ്ഥലങ്ങളിലും വായനശാലകളുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായി വളരെ വളരെശ്രമങ്ങൾചെയ്യുന്നുണ്ട്. നാലോഅഞ്ചോകൊല്ലം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിച്ചുശേഷം പള്ളിക്കൂടംവിട്ടു വെളിയിലിറങ്ങി കാലക്ഷേപംചെയ്യുന്നവരുടെ ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനു വായനശാലകൾ സൌകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ഈവിഷയത്തിലും ഡയറക്ടരുടെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈരാജ്യത്തുള്ള എല്ലാഗ്രാമങ്ങളിലും ഓരോവായനശാലകളുണ്ടായിരിക്കയും അവകൾ ശരിയായി നടത്തത്തക്കവിധത്തിൽ ഗ്രാൻറു അനുവദിച്ചുകൊടുക്കയും വേണം.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: എത്ര ആളുകൾ വായനശാലയിൽ വന്നുവായിക്കുന്നുണ്ടു്?

Mr. M. N. NARAYANA MENON : പല സ്ഥലത്തുനിന്നും പലരും വരുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ വരുന്നവരെ കൂടുതൽ ആകർഷിക്കത്തക്കനിലയിൽ അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI : വായിക്കാൻ വരുമ്പോൾ വായനശാലയിലെ മെമ്പർമാർക്കു വല്ലഫീസും കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഏർപ്പാടുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. N. NARAYANA MENON : ഇല്ല.

ഇതുപോലെയുള്ള മറെറാരു സംഗതിയാണ് നിശാപാഠ ശാലകളുടെ പ്രോത്സാഹനം. ഒരു നിശാപാഠശാലാകഠം മാത്രം ഉള്ളതായി റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു പാഠശാലയ്ക്കു കഷ്ടിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറു നാലോ അഞ്ചോ രൂപയാണ്. രണ്ടായിരം ഗ്രാമങ്ങൾക്കു നിശാപാഠശാലകൾക്കായി മാസം ഒന്നിന് അഞ്ചുരൂപാവീതംകൊടുത്താലും ഒരു ലക്ഷത്തിരുപതിനായിരം രൂപായെ ഈ ഇനത്തിൽ ചിലവാകയൊള്ളു. എല്ലാവക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിന് ഇതു നല്ലതാകുന്നു.

അദ്ധ്യാപികമാരുടെ സ്ഥലംമാററങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പല പരാതികളുമുണ്ട്. അതുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട നിഷ്കർഷകഠം ഡയറക്ടർ ചെയ്യണമെന്നുകൂടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വിരമിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI (*Neyyattinkara cum Nedumangad*): സർ, കുറെകാലമായി ജനസാമാന്യം അധികം ശ്രദ്ധപതിച്ചിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രജാസഭയിലുംമറും തുടർച്ചയായി മുറവിളികൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി വളരെ ശ്ലാഘനീയനായ ഒരു വിദഗ്ധൻ പ്രസിഡൻറായിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകമ്മിററി ഗവണ്മെൻറു ഏർപ്പെടുത്തി; ആ കമ്മിററി ഒരു റിപ്പോർട്ടും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ റിപ്പോർട്ടു ഇന്നവിധത്തിലാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും അതിൽ ഗുണപ്രദമായ വളരെ ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ആ റിപ്പോർട്ടു ഞങ്ങളുടേയും അസംബ്ലി സാമാജികന്മാരുടേയും ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചശേഷം മാത്രമെ അതിന്മേലുള്ള നടപടികഠം നടത്തുകയുള്ളു എന്നു ഗവണ്മെൻറ് പ്രസ്താവിച്ചതിൽ വളരെ ആശ്വാസമുണ്ട്. അതോടുകൂടി ഈ കമ്മിററിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു കമ്മിററിയിലെ പ്രസിഡൻറിനെതന്നെ ഡയറക്ടരായി നിയമിച്ചതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കമ്മിററിറിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങഠം നടപ്പിൽവരുത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുന്നതാണെന്നും അങ്ങിനെ സാധിക്കാമെന്നും, അദ്ദേഹം ബലമായിറിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും വേണം വിചാരിക്കാൻ. ഡയറക്ടരായി നാട്ടുകാരെ തന്നെ നിയമിക്കണമെന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികഠം ഫലപ്രദമാക്കിക്കൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ ഈ റിപ്പോർട്ടെഴുതിയ അദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ ഡയറക്ടരായിരിക്കണമെന്നാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. കല്ലൂർ നാരായണപിള്ള പള്ളിക്കൂടം ഫീസിനെ സംബന്ധിച്ചും ഫ്യിനെ സംബന്ധിച്ചും വളരെ വിശദമായി ഈ സഭയിൽ പ്രതിപാദിക്കയുണ്ടായി. ഭൂനികുതിപോലും കൊടുക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർ വളരെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭമാണിതു്. ഒരാൾക്കു രണ്ടോ മൂന്നോ കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നാൽ ആ കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടത്തിലയച്ചു പഠിപ്പിക്കാൻ അയാൾക്കു വളരെ പ്രയാസമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഒരാൾക്കുള്ള കുട്ടികളെയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ പള്ളിക്കൂടത്തിൽതന്നെ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടോ?

Mr. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഒരാൾ സ്കൂൾഫയിനൽ പരീക്ഷയെങ്കിലും പാസാകാതെയിരുന്നാൽ അയാൾക്കെന്തെങ്കിലും അറിവുണ്ടെന്നു ജനങ്ങൾ വിചാരിക്കാനിടയില്ല. അതിനാൽ കുട്ടികളെ തീർച്ചയായും സ്കൂൾഫയിനൽക്ലാസുവരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു ഗ്രാവശ്യമാണു്.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മലയാളം ഏഴാം ക്ലാസുവരെയുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലില്ലാതെയാക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനത്തിൽ മെമ്പർ അനുകൂലിക്കുമോ?

Mr. N. K. PADMANABHA PILLAI: മലയാളം ഏഴാം ക്ലാസുവരെയുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ ഏഴാംക്ലാസുവരേയുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ വേണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. ആംഗ്ലോ വർണാക്യുലർ പള്ളിക്കൂടങ്ങളായി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. റിപ്പോർട്ടിലും അപ്രകാരമായിരിക്കും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ഫീസ് കൊടുക്കുന്നവിഷയത്തിൽതന്നെ ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി ഫ്യിനും ഇടാക്കി ജനങ്ങളെ അധികംവലയ്ക്കുന്നു. കാളേജിൽതന്നെ ഒന്നും ഒന്നരയും ഗ്രൂപാഫ്യിനോടുകൂടി ഫീസ് കൊടുക്കുന്നവർ വളരെ ഉണ്ടെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്. അതിനുകാരണം ഇപ്പോഴത്തെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവും തന്നിമിത്തമുള്ള ജനങ്ങളുടെ സങ്കടാവസ്ഥയുമത്രേ.

Mr. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: സാമ്പത്തികാധിഷ്ഠിതനം തുടങ്ങിയശേഷം രണ്ടു ചക്രത്തിൽക്കൂടുതൽ പിഴ പള്ളിക്കൂടങ്ങ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kattiyattu Sivarama Panickar.]

ളിൽ ഈടാക്കാൻ പാടില്ലെന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയുള്ളതുമെമ്പർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ഈടാക്കുന്നു. കോളേജിൽ ആ വ്യവസ്ഥയില്ല. കോളേജിൽ മുമ്പിലത്തെക്കണക്കുതന്നെ പിഴ ഈടാക്കി വരുന്നുണ്ട്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: സാമ്പത്തികാധിപ്യതനം തുടങ്ങിയപ്പോഴാം പെൺകുട്ടികളുടെ പള്ളിക്കൂടം ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിക്കയാണ് ചെയ്തതെന്ന് മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അറിയാം. അതുംകഷ്ടമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

അതിനാൽ ഫീസിൽ ൫൦ ശതമാനമെങ്കിലും കുറച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണെന്ന ഇവിടെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: കോളേജിലുള്ള ഫീസും ൫൦ ശതമാനം കുറയ്ക്കണമെന്നുണ്ടോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഇനത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു വരുന്ന കുറവിനെ പരിഹരിക്കാൻ മറെറാരു മാർഗ്ഗം കൂടി നിർദ്ദേശിക്കാം. ഇപ്പോൾ ബി. എ. മാത്രം പാസായ ഒരാൾ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിക്കു പോയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ൫൦ രൂപാ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ആ ശമ്പളം നിശ്ചയമായും കുറയ്ക്കാം. അതുപോലെ തന്നെ കോളേജിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂർ നേരം പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രൊഫസർമാർക്കു ഒരു ഡിവിഷൻ മാത്രമുള്ള പേഷ്കാരെക്കാൾ കൂടുതൽ ശമ്പളം നൽകി വരുന്നു. മൂന്നോ നാലോ മണിക്കൂർ നേരം പഠിപ്പിക്കേണ്ട ജോലിയുള്ള ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടേയും ശമ്പളം വളരെ കൂടുതലാകുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ഈ കൂട്ടർക്കു ആണ്ടിൽ ഒന്നര മാസത്തിൽ കൂടുതൽ ദിവസവും വെക്കേഷനുമാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഇത്രമാത്രം ശമ്പളം ഇവർക്കു നൽകുന്നതു ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല. ഇവരുടെ ശമ്പളം കുറച്ചാൽ ഫീസു കുറയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്.

പാഠപുസ്തകത്തെപ്പററിയാണ് ഇനി എനിയ്ക്കു പറവാനുള്ളത്. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു മുൻപു ഒരു കമ്മിററിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പലവിദ്വാന്മാരും ഏർപ്പെട്ടും ഇരുന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി ഒന്നോ രണ്ടോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെമാത്രം ഇതിലേയ്ക്കു ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുയാണ്. തൻനിമിത്തം വളരെ അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നീതികഠം നടക്കുന്നുമുണ്ട്. പല പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാരുടേയും ശുപാർശയിന്മേൽ ആണ് പുസ്തകങ്ങഠം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അതായത് ഇതിലേയ്ക്കായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽപെട്ട ആളുകഠം എഴുതീട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങഠം പാഠപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുക നിമിത്തം അവക്ക് ഒരു ആദായമാർഗ്ഗമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഏർപ്പാട് ഭേദപ്പെടുത്തി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു തന്നെ പാഠപുസ്തകങ്ങഠം എഴുതുന്നതിനു പ്രത്യേകം വിദഗ്ധന്മാരെ നിയമിച്ചുകയും അവക്ക് തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുത്തു. അവരെക്കൊണ്ടു ഓരോ കാലത്തേക്കു ആവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങഠം എഴുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഈ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ പകർപ്പവകാശം മുഴുവൻ ഗവണ്മെൻറു കൈവശം തന്നെ വച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും ഒരു നല്ല തുക ഗവണ്മെൻറിനു ആദായമായികിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ട്. ഈ വക സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ഞാൻ ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇനി എനിക്കു പറവാനുള്ളത്. മലയാളസ്കൂഠം കെട്ടിടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ തീരെ പതിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതിലേക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഉണ്ട്. ഞാൻ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഉഠപ്പെട്ട മലയുംകീഴ് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു വി. എം. സ്കൂഠം നിലം പതിച്ചിട്ടു ഒന്നരക്കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഠം ആ സ്കൂഠം പ്രത്യേകം ഒരാളിൻെറ കെട്ടിടത്തിൽ ഇട്ടു നടത്തിവരികയാണ്. ഇത്രയും കാലമായിട്ടും ആ സ്കൂഠം വകക്കു ഒരു കെട്ടിടം പണിയിക്കുന്നതിനു യാതൊരാലോചനയും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു നടത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറു നാട്ടുഭാഷാ പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാണിക്കുന്ന അവജ്ഞ ഒട്ടും ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നിയമനവിഷയത്തിലും പ്രമോഷൻനൽകുന്ന വിഷയത്തിലും നിശ്ചിതമായ ഒരു നയമോ ക്രമമോ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സ്വീകരിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ഒരിയ്ക്കൽ സീനിയാറിറ്റി നോക്കിയും മറെറാരിയ്ക്കൽ കാര്യക്ഷമത നോക്കിയും ആണ് പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുന്നത്. ഇതു ഒട്ടും തന്നെ ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു ഇവിടെ പറയേണ്ടിയി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

രിക്കുന്നു. ആക്ടിംഗ് അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും വളരെ അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഫ 0 0-ചിങ്ങത്തിനു ശേഷവും ഫ 0 ന മീനത്തിനു മുൻപും ആക്ടിംഗായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തണം എന്നു ഒരു ഗവണ്മെൻറുത്തരവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ നിമിത്തം നൂറാമാണ്ടിനു മുൻപു ആക്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്കും ഫ 0 ന മീനത്തിനുശേഷം ആക്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കും ജോലി ഇല്ലാതെ വരുന്നു. ഇതു അക്രമമാണ്. അതിനാൽ ഈ ഉത്തരവിനെ ഉടനെ തന്നെ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: നൂറാമാണ്ടിനു മുൻപു ആക്ട് ചെയ്തവർ, ഫ 0 ൻ-ാമാണ്ടായിട്ടു ജോലി കിട്ടാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഇനിയും ജോലി കിട്ടും എന്നു ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കയാണോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അതെ. ഞാൻ മുൻപു പ്രതിപാദിച്ച ഉത്തരവു കൊണ്ടു അവർ വളരെ സങ്കടം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കയാകുന്നു.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ നിയമനം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഉപയോഗശൂന്യമായ ഒന്നായിരിയ്ക്കുമെന്നു മെമ്പർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഇല്ല. നേരെ മറിച്ചു് അവരും പരീക്ഷ ജയിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളാകയാൽ കുട്ടികളെ വ്യുത്പത്തിയായിട്ടു പഠിപ്പിക്കും എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. M. N. NARAYANA MENON: കുറെ പ്രായമായവരാകുമ്പോൾ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു പാകത വരുമല്ലോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ആയിരിക്കും.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു പലരും ഉദ്യോഗത്തിനായി കാത്തിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടു എന്നുള്ള വസ്തുതയെപ്പറ്റിയാണോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അങ്ങനെയും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കാം; എന്നു വിചാരിച്ചു് നൂറാമാണ്ടിനു മുൻപു ജോലിചെയ്ത ആളുകളെ വിസ്മരിച്ചിട്ടു നൂറാമാണ്ടിനു ശേഷം ആക്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്കു കൊടുക്കാവു എന്നു പറയുന്നതു ഒട്ടും ന്യായമല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഏറാമാണ്ടിനശേഷം മലയാളം ഏഴാംക്ലാസ്പാസായവരായി എത്രപേരുണ്ടെന്ന് മെമ്പക്കറിയാമോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: കണക്കു നോക്കിയിട്ടില്ല.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: അവരെ എപ്പോഴാണ് നിയമിയ്ക്കേണ്ടത്?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: സൌകര്യമുള്ളപക്ഷം അവരേയും നിയമിയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഒരാണ്ടിൽ എത്ര വാദ്ധ്യാന്മാരെ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിയമിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നു മെമ്പക്കറിയാമോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: കഴിവുള്ളതുപോലെ നിയമിയ്ക്കണം എന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. പുത്തനായി സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കൂടുതൽ ആളുകളെ നിയമിയ്ക്കാൻ സൌകര്യം ഉണ്ട്. ഇതുമാത്രമെ എനിക്കു ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളൂ.

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD (*Jenmies*): Sir, I also like to speak a few words on the Education Department. It is most creditable for the Government and the people that the largest amount on the expenditure side is spent for education. The budget for 1109 makes a provision of a sum of about Rs. 45 lakhs for education. As a result of such big amounts being spent every year we can boast that Travancore stands first and foremost in point of education among the States in India.

MR. M. GOVINDAN (*Nominated*): Is not Burma ahead of us in point of education?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: I speak of India alone.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Does not Cochin stand foremost in female education?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: I am speaking of general education.

But if we look to the other side it is a most sorrowful picture that is presented to us. The Report of the Education Department for 1107 says that the number of students studying in colleges is 3,000 and that 53,000 students are studying in private and departmental English schools and that the total number of students in private and departmental Vernacular schools is more than 5 lakhs. Sir, what is the future of these students? Even one per cent. of them cannot hope to enter Government service which is their prime motive. They are not given any sort of education which will help them to eke out their livelihood. From a utilitarian stand point, money spent for education is a wastage.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. N. Kesavan Namputiripad.]

The present code of education is not suited to our conditions and circumstances. In the matter of education we are still treading the footsteps of our predecessors. Sir, the present day education only serves to swell the number of unemployed among the educated classes. An education which does not help the people to keep their body and soul together is not worth the name of education. This system of education is conducive neither to the growth of national aspirations nor to the material prosperity of the people.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Will it not be conducive to the growth of revolution in the country?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: Yes, to a certain extent it helps.

It is true that primary education is free here. But all its advantages are taken away by the big amount which the poor students have to spend on books. I understand that a small boy studying in the III or IV class has to spend two or three rupees on books alone. That is not a small amount from the standpoint of the poor people. I like to point out that the Government do not pay sufficient attention to the health of the students especially in the Vernacular schools. Many of the poor students are actually starving. Many students studying in primary schools find it quite inconvenient to have their mid-day meals due to the shortness of the interval during day-time. Therefore even if they want to take meals, due to the shortness of the interval they are unable to have the mid-day meal.

One or two words about the Text-Book Committee also will not be out of place. I do not know whether there is a Committee still in existence. But some persons are authorised to select text-books for the year. They are persons without any literary qualifications or attainments. And such men are asked to select books. I understand that some of them have selected their own books and the books of their kith and kin. Many of these books are far from satisfactory.

It is well and good that an Education Reforms Committee has been appointed for re-modelling and re-moulding education. Though we are entirely in the dark with regard to its suggestions and proposals, I hope that it will solve some of the naughty problems that confront the people and the State. It has been the practice with the Government that whenever they do not want to carry out anything, they appoint committees and, hence, people are not without fear with regard to the future of this committee also. But I hope that the Government will be more sincere in this matter and the suggestions and the proposals of this committee I am sure would open a new vista in the educational world. With these words I support the motion of Mr. Balakrishnan Tampi.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Sir, I have very great pleasure in supporting the motion of Mr. Balakrishnan Tampi and in doing so I wish to make a few general observations about the Education Department.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In spite of the wide reputation for high literacy, Travancore has still very much to accomplish in the matter of education. As it is the education that is being imparted in the State permeates only the higher strata of society. As was stated by Mr. Govindan, it does not extend its ennobling influence over the masses and especially over the so-called depressed classes. The State has, therefore to evolve a system of free and compulsory education so as to derive the best utility for the enormous expenditure that is annually incurred in the name of education.

Vernacular education needs more sympathetic encouragement at the hands of Government. Most of the Vernacular schools are located in old, dilapidated buildings and some of them are in insanitary condition. The condition of these schools has to be improved. The Vernacular school teachers who give intellectual training in these schools are actually undergoing physical starvation. Their pay should be increased so as to keep them above wants. As stated by my friend Mr. Kesavan Namputiripad no attention is being paid to the physical culture of students in the Vernacular schools.

At present about a fourth of the State revenue is being spent for education. The present system of College education has contributed very much to the unemployment problem in the State. We would welcome the day, Sir, with great relief when Government will be able to stop this growing expenditure under the present system of education and to devote more attention to and spend more money for useful, scientific and technical education.

One word about the Text-Book Committee. Most of the text-books prescribed by the committee are of an inferior type, without any literary qualities or merits. Books written by standard and classical authors did not receive the approval of the committee. Very serious criticisms have been made against the recommendations of the committee in the local papers. The members of this committee should be asked to vindicate their character or the Government must institute an enquiry into the grave charges levelled against them in the Press.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: May I know whether the member is aware that the committee has already been done away with?

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: But still it is open to Government to enquire into the matter and if they are found guilty to take action against them.

With regard to the aided schools, I have to make a few observations. No doubt, they are doing a great service to the State by spreading education, but there are very serious defects in the actual administration of these schools. I shall point out one or two instances for the information of Government. It is a common practice in almost all the aided schools that the teachers have to pass receipts in the acquittance rolls for bigger sums than what are actually paid to them

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

by the managers. The former Education Director Mr. K. V. Rangaswami Aiyangar, I understand, became unpopular because he was bold enough to expose the vagaries of some of the managers of aided schools. As regards the appointments in these schools there is much to be said against the managers. In most of these aided schools, we find that if the managers are Hindus most of the appointments are given to Hindus; if they are Christians most of the appointments will go to the members of their community. Sir, of the amount that is actually expended on education, a fourth is spent for grants to the various educational institutions. I would, therefore, request Government that when communal representation in Public Service is considered by them they should also take into account the number of appointments held by the members of the various communities in the aided schools of the State.

Lastly I have to offer a word about the appointment of Directors. The policy of Government in always appointing foreigners at the head of the Education Department, foreigners who have absolutely no knowledge of our Vernaculars and the conditions of our people and their culture have been severely condemned not only by the members of this Council but also by those of the Sri Mulam Popular Assembly. Such appointments besides entailing heavy expenditure on the revenues of the State, are also, we are lead to believe, meant to flout public opinion. With these words I support the motion of Mr. Balakrishnan Tampi.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: Sir, I just wish to make one observation before this House and that is about the inadequate facilities provided for the teaching of Tamil. Sir, more than fifteen per cent. of the people of Travancore speak Tamil and their mother tongue is Tamil. They contribute more than 15 per cent. to the revenues of the State. I ask, Sir, is it not the duty of the Government to provide them with facilities for giving primary education to their children in their mother tongue?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Is the member aware that there are Tamil schools in Tovala and Agastisvaram?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: Sir, I am aware. All that I state is that the facilities already given are not adequate. I only state that ample facilities should be given for the teaching of Tamil also. Sir, this fact is borne by the learned Census Commissioner also in his Report. Sir, this is what he says:

> "Malayalam and Tamil are the vernaculars of the State and are spoken by 84 per cent. and 15 per cent. respectively of the population. The literates in these languages are shown in the marginal statement. Of the total literate persons 92 per cent are literate in Malayalam and 8 per cent. in Tamil. Among literate males the proportions are 91·3 per cent. and 8·7 per cent. and among literate females 93·6 per cent. and 6·4 per cent. respectively. For 1,000 Malayalam speakers there are 185 Tamil speakers in the country, but, for 1,000 literates in Malayalam there are only 87 literates in Tamil. Tamil schools are conducted only in three or four taluks of the State where the population is preponderatingly Tamilian, and the Tamilians in other taluks are obliged to send

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

their children to Malayalam schools. This is the reason for the proportion of the Tamil literates to the Malayalam literates being less than that of Tamil speakers to Malayalam speakers. Not only so, the literates in Tamil are gradually falling off while the literates in Malayalam are increasing rapidly."

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : Is the member aware that the State language is Malayalam ?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI : Well, Sir, that is a controversial point and during the five minutes at my disposal I do not wish to raise any controversial point.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : Is the member aware that even Tamilians send their children to Malayalam schools because of the fact that the State language is Malayalam ?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI : No, Sir. It is not on account of that that they send their children to the Malayalam schools. I have already stated that the Tamilians send their boys to Malayalam schools because there are no facilities for the teaching of Tamil. There are no Tamil schools there. That is what the learned Census Commissioner also says.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI ; Does the member know that the language recognised in this Council is English ?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI : Yes.

PRESIDENT : That does not arise.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI : Sir, this is what the learned Census Commissioner says :

"The latter rose from 453,119 in 1911 to 1,126,387 in 1931, while the former fell from 108,523 to 98,406."

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : Is the member aware that even Brahmins whose mother tongue is Tamil follow Malayalam education ?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI : May be. All that I say is that adequate facilities should be given for the teaching of Tamil. I do not understand what my friend means by questioning me like this. The Tamil speaking population in the State who form 15 per cent. of the total population and who pay more than fifteen per cent. of the revenues to the State are not given facilities for giving primary education to their children in their mother tongue. What, I ask, Sir, is the objection for my friend to imparting primary education to this 15 per cent. of the population in their own mother tongue ? Is it not the elementary right of each individual to claim the primary education of his children in his own mother tongue? Sir, this is what the learned Census Commissioner says :

"In other words, when literates in Malayalam have increased by nearly 149 per cent. in 20 years, literates in Tamil have decreased by 9 per cent. in the same period.'

Sir, all that I therefore request this House is to kindly consider the case of the 15 per cent. of the Tamil speaking population and give them adequate facilities for imparting instruction to their children in their mother tongue.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

Sir, one more point which I wish to dwell upon is that there seems to be some scandal about the purchase of educational appliances for the State and that in this matter even the orders of Government are not being complied with. There are several instances, but I do not wish to take up the time of the House by mentioning all of them; I shall just quote one. The purchase of the vernacular map of Travancore is, I understand, being done in a most scandalous way. Government have by notification in the Gazette prescribed a particular map. But what I understand is that for the last two or three years that map was not purchased, but instead of that one which has been condemned is being purchased. This matter was brought to the notice of the Government by interpellations and nothing has been done. I therefore request this House to kindly consider this fact also and form their own conclusions.

MR. M. GOVINDAN: Sir, I wish to make one or two observations on this most important question of education in the State. I have already placed my views before this House regarding the necessity for compulsion and my friend Mr. Padmanabhan Tampi has in a very eloquent speech pointed out the immediate necessity for introducing a measure of compulsion so that we Travancoreans may justify our claim of being in the forefront of educated India. Sir, I would not take up the time of the House by bringing forward additional arguments, but I have to make this observation that we have more than 70 per cent. of illiteracy, taking male and female together in this land, notwithstanding the century and a quarter of education inaugurated in the reign of Her Highness Rani Gouri Parvathy Bhai in pursuance of the famous Rescript that has been read out to this House by Mr. Padmanabhan Tampi. What is the result today? The mass of illiteracy is appalling. We have to make head way by introducing compulsion. For long, we have not been throwing open the portals of our educational institutions to all classes and now we have to compel them to go in for education.

MR. K. K. THOMAS: Will the member give us some idea of the amount that is required for compulsory education?

MR. M. GOVINDAN: I have not prepared a scheme yet. If my friend wants it I can do so. I think I heard from my friend that the free education that we are now giving has been enough to fill our schools with boys. That is an observation which comes from one who has not studied the figures with regard to illiteracy, is what I have respectfully to point out to this House. If Government appoint a small committee for introducing a measure of compulsion in the land they can collect statistics and prepare a scheme which will satisfy my friend.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Does the member know that in Travancore, excluding the forest tracts, we have one school for every square mile?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. GOVINDAN ; That there is one school for every 1·9 square miles is what I know. Perhaps there are 8 pakuthies still without schools and they are in forest tracts where there is not much of educational necessity. My view is that many more school buildings need not be constructed but several schools owing to overlapping may be abolished.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : Does the member think that by the introduction of night schools and morning schools without incurring heavy expenditure literacy in the State can be made universal ?

MR. M. GOVINDAN : The present effort can well be supplemented in the manner suggested by my friend. My anticipation is that we may fall behind certain States and certain Municipalities in respect of which for literacy we have not got correct figures. There are certain Municipalities in British India which have already introduced the principle of compulsion and there are certain States where compulsion is being tried in selected areas. Now, if we get the figures for these particular areas and if we compare them with our figures we shall find that we are lagging behind them. That is my anticipation, Sir.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR : Is it the opinion of the member that it should be introduced only in areas where education is backward ?

MR. M. GOVINDAN ; My idea is that it is better to try it in places where there are Municipalities with their help. For instance, if we take up compulsion we may try it in the Trivandrum taluk with the help of the Trivandrum Municipality. In places where people are backward in education also, it may be tried. I am not against it. This is a matter affecting the whole State, and my view is that we should take in selected areas for this purpose and try to raise the educational status of the whole community ? eventually by extending it throughout the State.

With regard to the facilities for education to all classes the Government says that there are 11 schools still not opened to all classes owing to proximity to temples. This has been brought to the notice of the Legislative Council and the Sri Mulam Popular Assembly more than a dozen years ago and the number was once a dozen. Since then during all these years it has gone down only by one. Some figures on this subject have been furnished elsewhere and from that statement I find that it was 16. Here it is 11, and the objection is all proximity to temples. There it is not proximity to temples alone. One was proximity to a Palace and four were special schools. I ask in all earnestness whether there is any necessity for having special schools at the cost of the State for certain classes. If they are for poor classes there is some justification. The fact is that the special schools are opened for classes who are the richest in the land; the sooner those schools are done away with the better it will be for the State. We can effect so much saving also. It is superfluous expenditure.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr M. Govindan.]

One word about collegiate education. My friends who are in sympathy with me in respect of compulsion have been saying that one method of effecting retrenchment should be to cut the pay of the highly paid professors in the Colleges. I am sorry I have to disagree with them in this matter. My view is that we have been fairly liberal in the matter of paying our College professors and this liberality has attracted to the Travancore service very distinguished educationists of whom we can be proud. It is of importance that in the matter of liberal education we should have fully qualified men, men of outstanding merit, so that the intellects of our younger generation may be moulded properly. If they are not spending all the hours of the day in delivering lectures we may expect that such high paid professors will be spending their interval in studying and refreshing their knowledge of things and making themselves up to date so that they may be able to deliver useful lectures to the College students. I am not one who, in the language of my friend, Mr. Sivarama Panickar, takes a bread and butter view of education, or rather a rice and curry view (*laughter*) to be more accurate, under the conditions in Travancore. The harmonious development of the human mind must be the aim; and the products of such education may or may not be able to secure employment. That should be the aim of liberal education. It is all important that we should pay our professors liberally.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum*): Sir, I desire to ask the learned Director of Public Instruction a simple question. Whether he will consider the desirability of changing the school hours. I think the present moment is opportune for raising the question, because it would seem that some of us are now feeling the strain of resisting the tendency to a comfortable nap. Sir, the hours suited to intellectual pursuit are in the mornings and evenings. The educational authorities might be inclined to believe that heat is a stimulant to the brain. But I believe just the opposite. Atmospheric heat depresses the brain and not stimulates it. All intellectual works of any quality or worth are done either in the bracing atmosphere of the morning or in the cool of the evening. I hope that will be the experience of most of my friends in this House.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Does he advocate this for girls' schools also?

MR. K. MADHAVAN PILLAI: All schools.

Another thing is that people in this country generally have their heaviest meals in the noon, and after a heavy meal the tendency is to go to sleep. It is just at that hour that people try to grapple intellectual problems and injure themselves eventually. While the brain is in need of blood for purposes of cerebration, the stomach is in need of blood for purposes of digestion. There is a continual conflict between the brain and the stomach, with the result that health is injured. There

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

were times when public offices were held in the mornings. During the time of Dewan V. P. Madhava Rao, the Huzur office itself was held in the mornings. We are told that the outturn of work at that time was better both in quantity and quality than it is now. I understand the Sanskrit College is held during the morning hours. We speak about vocational bias in education. You drive away the children of artisans and other classes from their homes in the mornings to attend schools and these children get back only in the evenings. They get out of touch with the traditional occupations of their parents, because they never see them at work. If the classes are held in the morning, children have an opportunity of assisting at the traditional occupations of their parents in the afternoons and thus develop a bias in favour of particular vocations. This will be a great advantage. It will, therefore, be a great advantage to the country if the schools are held in the morning. I do not say now anything about the public offices because that question is not under consideration. I hope the learned Director of Public Instruction will give serious thought to the question.

Another thing that I would like to bring to the notice of the House is this. We are talking about vocational bias in education. Suppose some scholarships are given to pupils who, out of their own industry, find the means of meeting the cost of their own education. That will be a great encouragement. A few prizes and scholarships should be instituted to give encouragement to school children applying themselves to particular vocations or industries.

In regard to school buildings, I do not think it is at all necessary that we should have costly buildings especially for Vernacular schools. All that we require is a good roof, fine floor and protection from rain beating in. If you get dwarf walls and good roof that will be enough for our schools. These crowded schools injure the health of the pupils because ventilation is insufficient. They should get the full advantages that climatic conditions ordinarily provide. The pupils should be encouraged to spend most of their time out in the open. Costly buildings are unnecessary.

In the case of primary schools it is not at all necessary that children should wear coats and shirts. Compulsion to do so does a good deal of harm. They get their clothes soaked in perspiration and are not generally properly washed and cleaned. Parasitic diseases of various kinds affect the children on that account. Clean *moondoo* is all that is needed for children in this climate.

I do not wish to take up the time of the House any more. I hope the Director of Public Instruction will pay some attention to the subjects I have mentioned.

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: സർ, സ്റ്റാത്താം കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ സൈമൺകമ്മിഷൻ റിപ്പോർട്ടിന്റെ കാര്യമാണ് എന്റെ സ്മരണയിൽ എത്തുന്നതു്. സ്റ്റാത്താംകമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് അത്രമാത്രം രഹസ്യമായി വച്ചിരിക്കുന്ന ഏ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

ന്നാണ് ഞാൻ ഇതുകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. സൈമൺ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടു വളരെ രഹസ്യമായിട്ടുവച്ചിരുന്നശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇൻഡ്യയിലും ഒരേസമയത്തു് പ്രസിദ്ധംചെയ്തതുപോലെ അത്രരഹസ്യമായി സ്റ്റാത്താംകമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ട് ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെപ്പറ്റി ഗുണകരമായ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും അടക്കംചെയ്തിട്ടുള്ളതായ റിപ്പോർട്ട് എന്തിനാണ് വച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതു് എന്നുള്ള സംഗതി തീരെ അജ്ഞാതമായിരിയ്ക്കുന്നു. റിപ്പോർട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും എനിയ്ക്കു പറയാനുള്ളതു് ഞാൻ ഇവിടെ വിശദപ്പെടുത്താം. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി നാട്ടിൻറെസ്ഥിതിയ്ക്കു തീരെ പറ്റുന്നതല്ല എന്നാണ് എനിയ്ക്ക് അഭിപ്രായമായി പറയാനുള്ളതു്. നാട്ടുഭാഷാപള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ്പാഠശാലകളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നതോന്നുന്നില്ല. വളരെ മുൻപു നടത്തിവന്നിരുന്നമാതിരി മൂന്നാംക്ലാസുമുതൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചുവന്നാൽ ഏഴാംക്ലാസ് പാസാകുന്നതോടുകൂടി ഒരാൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷിലും മറ്റുകാര്യങ്ങളിലും സാമാന്യമായ ഒരു ജ്ഞാനം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയായാൽ ഇംഗ്ലീഷ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഫോർത്തുഫാറം വരെയുള്ള ക്ലാസുകളെ കുറവുചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഇതല്ലെങ്കിൽ മലയാളം നാലാംക്ലാസുവരെ നടത്തുകയും ബാക്കിയുള്ള മലയാളം ക്ലാസുകൾ നിറുത്തി പ്രിപ്പാറട്ടറിക്ലാസുമുതൽ ഇംഗ്ലീഷ്വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഈ രണ്ടുവിധത്തിൽ അല്ലാതെ ജീവിതത്തിൽ ഏറിയകൂറും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചിലവാക്കേണ്ടിവരുന്ന ഇന്നത്തെ രീതി ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ ഒന്നുതന്നെയാണ്.

പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഹിന്ദിപഠിപ്പിക്കേണ്ടതിൻറെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. ഹിന്ദി ഇൻഡ്യയിലെ രാഷ്ട്രഭാഷയായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും അതു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്.

തിരുവിതാംകൂർ ഒരു കർഷകരാജ്യമാണ്. നമ്മുടെനാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയാകട്ടെ വെറും സാഹിത്യപരവും ആകുന്നു. ഇതു നാട്ടിൻറെസ്ഥിതിയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒന്നാണെന്നു ആരുംതന്നെ വിചാരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൃഷിയിൽ പ്രായോഗികപരിശീലനം നൽകുന്നതിനു പാഠശാലകളോടു ചേർത്തു് കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. തെങ്ങു, റബ്ബർ, കുരുമുളകു്, തുടങ്ങി ഇന്നാട്ടിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകുന്ന സാധനങ്ങളെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളോടുചേർത്തു കുറെ സ്ഥലം എടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തു അവിടെ കൃഷിചെയ്യുകയും വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഒരു മിച്ചു ദിവസംപ്രതി ഒരു മണിക്കൂർഎങ്കിലും ഈ തോട്ടങ്ങളിൽപോയി ഇതിന്റെ പ്രായോഗികതയെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും കൃഷിയിൽ അഭ്യസ്തരാക്കുക പാഠശാല വിടുന്നതോടുകൂടി ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുടെ അഭാവംനിമിത്തം ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുന്ന യുവാക്കന്മാർ കർഷകവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുക എന്നതു വലിയ ഒരു കുറവായി കരുതിപ്പോരുന്നു. അതിനാൽ കൃഷിഡയറക്ടർ പറയുന്നതുപോലെ പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള കൃഷിയും ഇപ്പോഴും സാധാരണ നാട്ടിൽനടപ്പുള്ള കൃഷിയും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം പള്ളിക്കൂടത്തിൽവച്ചുതന്നെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ടസൌകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇതോടുകൂടി ഇവിടത്തെ ഉല്പന്നങ്ങൾകൊണ്ടു നടത്തപ്പെടാവുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗ്രഹിക്കത്തക്കരീതിയിൽ പാഠശാലകളോടു ചേർത്തു വ്യവസായശാലകളും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണു.

ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും ഒരേതരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതിയാണ് ഇന്നു നടത്തിവരുന്നതു്. ചിലവിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും ഒരേരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുമെങ്കിലും പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പാചകം, തയ്യൽ, ആരോഗ്യസംബന്ധമായ പരിശീലനം തുടങ്ങിയുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വൻപിച്ച തുക ചിലവാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. ഇത്രവളരെ പണം ചെലവുചെയ്തു് വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു് വെളിയിൽവരുന്ന ഒരു വൻ സർട്ടിഫിക്കറും ഏന്തി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പടിതോറും അലഞ്ഞുതിരിയുന്നകാഴ്ച ആത്മാഭിമാനമുള്ള ഏതൊരു തിരുവിതാംകൂറുകാരനെയാണു് തരള ഹൃദയനാക്കാത്തതു്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം ആളുകളെ ആത്മാഭിമാനം ഇല്ലാത്തവരാക്കിത്തീർക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതെന്നു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിനു് ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരത്തക്ക നിലയിൽ ഉള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസരീതിയാണു് നമുക്കാവശ്യം. അങ്ങനെയുള്ള രീതിയാണു് സ്റ്റാത്താംകമ്മിറ്റി ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ എനിക്കതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. ഇല്ലെങ്കിൽ ആ റിപ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കൂടി പരിഗണിയ്ക്കണമെന്നു് ഞാൻ അവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതം ആക്കണം എന്നുള്ളതി നെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്തതായി എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ഉത്തര വാദിത്വഭരണം കിട്ടണമെന്നു ജനങ്ങൾ മുറവിളിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്ത് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കാത്തതു ഒട്ടും തന്നെ ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

ഇന്നലെ ഈ സഭയിൽ നികുതി കുറയ്ക്കുന്നകാര്യത്തെപ്പറ്റി പ റഞ്ഞപ്പോൾ പണ്ഡിതനായ റവന്യൂകമ്മീഷണർ അവർകൾ പറഞ്ഞതു ഭൂനികുതി കുറച്ചിരുന്നാൽ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരംശം ജനങ്ങൾക്കു മാ ത്രമേ അതുകൊണ്ടു ഗുണമുണ്ടാകയുള്ളു എന്നാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും ഒന്നുപോലെ ബാധിയ്ക്കുന്ന ഒരു നികുതിയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രശ്നം ഇതാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മുൻപിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഫീസുകുറയ്ക്കുന്ന സം ഗതിയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഫീസുകുറയ്ക്കുന്നതു നിമിത്തം അതിന്റെ ഗുണം പൊതുവേയുള്ള ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം ലഭിക്കുന്നതാണല്ലോ. കഴി ഞ്ഞകൊല്ലം നിയമസഭയിൽ ആണെന്നതോന്നുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെ ഫീസു കുറയ്ക്കുണ്ട അവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ്രതിവാദിച്ചതായും ഗവ ണ്മെൻറു ഫീസു കുറയ്ക്കാമെന്നു ഏതാണ്ടു സമ്മതിച്ചതായും ആണ് എന്റെ അറിവു്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറാകട്ടെ പെൺകുട്ടികളുടെ ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിക്കയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങളോടു ചേർന്നു വായനശാലകൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയാണു. ഇന്നു് ഏഴാം ക്ലാസ് പരീക്ഷയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒൻപതാംക്ലാസ് പരീ ക്ഷയോ കഴിഞ്ഞു് വെളിയിൽ ഇറങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മറുലോക കാര്യങ്ങളിൽ പരിജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുന്നതിന് ഈ തരം വായനശാല കൾ വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള നാട്ടുഭാ ഷാവിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന കെട്ടിടങ്ങളുടെ പൊതുവേയുള്ള ഇ ന്നത്തെസ്ഥിതിതൃപ്തികരമാണെന്നു എനിയ്ക്കു അഭിപ്രായമില്ല. അപ്പോ ഴപ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന കാറ്റത്തും മഴയത്തും മറിഞ്ഞുവീഴുന്ന കെട്ടിട ങ്ങളിലാണ് നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പലതും നടത്തിവരുന്നതു. തന്നിമിത്തം വളരെ വിഷമപ്പെട്ടു് ചിലപ്പോൾ കുട്ടികളെ അപകട ത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കേണ്ടതായിവന്നുകൂടുന്നു. അതിനാൽ നാട്ടുഭാഷാ വിദ്യാലയങ്ങൾ നാട്ടുകാർതന്നെ നന്നാക്കട്ടേ എന്നുവയ്ക്കാതെ ഗവണ്മെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻറുതന്നെ നന്നാക്കണമെന്ന് ഞാൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടേ. ജനങ്ങളം നികുതിഭാരം നിമിത്തം വലയുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഈ ഭാരംകൂടി അവരിൽ ചുമത്തുന്നതിൻെറ അത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഇനി ഏതാനും അദ്ധ്യാപകന്മാരെ, അവക്കുന്യായമായ അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കെ പിരിച്ചയച്ചതു തീരെ ശരിയല്ലെന്നാണ് എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളത്.

ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളിലെ നിയമനത്തെ ഗവണ്മെൻറുകൂടി നിയന്ത്രിയ്ക്കുന്നതത്യാവശ്യമാണ്. ഇതിനും പുറമെ അൻപതു ശതമാനം എങ്കിലും ഗ്രാൻറുസ്ക്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഒഴിവുവരുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറുസ്ക്കൂളുകളിൽ നിയമിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഈവക സംഗതികളെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ പര്യാലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. H. O. L MARIKAR: Primary education in the State has to be made compulsory and free. It is free now, but it must be made compulsory for both sexes and for all communities without exception. If it is not possible to make it compulsory immediately throughout the State, at least an attempt should be made in making it compulsory in all the Municipalities and then in all the other towns. In the village parts, grant-in-aid schools may be given a higher rate of grant if they guarantee or the Tahsildars certify that the children of school-going age of the locality do attend the school or some such method adopted so as to give education for all. By this method the depressed classes and communities which are backward in education will receive the maximum benefit. Unless this most important problem of compulsory education, is not brought into force, for a considerable time to come there will be a class of people who are depressed and who are backward in education in the State. Government have to pay much more attention for the education of the depressed classes, and for the benefit of those people who are backward in education. Such poor and backward communities must receive the best attention of Government so far as education is concerned.

Then about high school education. Now there is a tendency for girls as well as boys for higher education. As far as possible there must be separate high schools for girls and separate high schools for boys. The curriculam for girls' schools should be so modified as to make them useful as house-wives. Something useful for girls in their after lives should be taught in the girls' schools.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI Is the member aware that there is a progressive opinion in favour of co-education?

MR. H. O. L. MARIKAR: Yes. But many girls discontinue their education in high school classes. Many people are of a conservative nature and they do not like to send their girls to boys' schools. High school education for girls may be given separately.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKER: Is the member aware that out of the total number of girls, the majority are studying in boys' schools?

MR. H. O. L. MARIKAR: Yes. They are compelled by circumstances to study in boys' schools. If there are separate girls' schools they will go in there only.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Is the member referring to a particular community?

MR. H. O. L. MARIKAR: No. I refer to all communities including Nayars, Christians, etc.

So far as boys' schools are concerned, in co-operation with the Agricultural and Industrial Departments, a day or certain hours in a day, may be set apart for the six years they study from first form to sixth form for giving them training in agriculture and other industries. Saturday may be made a school-day for teaching the boys in agriculture farms or industrial concerns and make them interested in agriculture and industries. A boy who spends six years in a high school attending two or three hours a week in agricultural or industrial lessons may then go in for other walks in life than Government employment.

Now, since a large number of lady graduates are prepared to go and work amongst men and enter into any walk of life, it is quite unnecessary to have a separate college for women alone. The College for women may be abolished; and they may be taught along with the males in the men's Colleges. That will reduce the expenses for girls' education. The expenses for the women's College seems to be much higher than that of the boys' College.

To meet the additional expenses required to make primary education compulsory, I think officers of the State who draw a salary of Rs. 100 and above may be asked to contribute as an educational cess 15 or 30 per cent. of their salaries which will go to help the literacy of the children of the State. I am sure the officers will very gladly accept this proposal and make a contribution.

Mr. C. M. JOSEPH (*Changanachery* cum *Peermade*): സർ, വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ർ ഫ, ൈ ഭ, ർ വ ൈ ശ്രുപായും വിടുതൽ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. ബാലകൃഷ്ണൻതമ്പി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപം. അതിനെ അനുകൂലിച്ചു എന്റെ മറ്റുചില സ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ സംസാരിയ്ക്കുയുംചെയ്തു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഈ ശുക ബഡ്ജറിൽനിന്നു വിടുതൽചെയ്യേണ്ടതാണു എന്നാണ് ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അതിൽ എനിക്കും കൃതാർത്ഥതയും സന്തോഷവും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തേയ്ക്ക് ആദായവും ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാണ് ഇത്രവളരെപണം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി നാം ചിലവുചെയ്യുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്ത്. എന്നാൽ ഇന്ന് നിലവിൽ ഇരിയ്ക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം അതേ രീതിയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുപൊക എന്നുള്ളതു് അത്ര ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതാണു് എന്നെനിക്കു് തോന്നുന്നില്ല. ജനങ്ങൾക്കും സമുദായങ്ങൾക്കും രക്ഷയും ഗവണ്മെൻറിനു സ്വാശ്രയതയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് ഇരിയ്ക്കപ്പൊറുതിയും ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ യുകമുഴുവനും വിടുതൽ ചെയ്യണമെന്നവേണം. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകയാണെങ്കിൽ എൻറെ സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ജനങ്ങൾ ആത്മാഭിമാനം ഇല്ലാത്തവരായിട്ടു് തീരും എന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. ഇതു അനുഭവസ്ഥന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾക്കും ഏറക്കുറെ അറിയാവുന്നതാണു്.

ഈ യുകമുഴുവനും വിടുതൽ ചെയ്യണം എന്നുള്ള എൻറെ അഭിപ്രായം ഒരുപക്ഷെ പുത്തനായിതോന്നിയേയ്ക്കാം. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം ജനങ്ങളെ എത്രകണ്ടുവലയ്ക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം മാത്രംകൊണ്ടു വിശദപ്പെടുത്താം. അതായതു പോലിസ് കാൻസ്റ്റബിൾമാരായി കുറെ ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള പരസ്യം വന്നപ്പോൾ ൻപതോ പത്തോ രൂപാമാത്രം ശമ്പളമുള്ള ഒരു കാൻസ്റ്റബിൾ ജോലിക്കു ബി. എ. ബിരുദധാരികൾപോലും അപേക്ഷകന്മാരായി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുകേൾക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നും ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ ആളുകളെ എത്രകണ്ടു ഛീത്തയാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നും എത്രമാത്രം ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അവർ അകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ ആത്മാഭിമാനം എത്രമാത്രം നശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

Mr. P. PADMANABHAN TAMPI: ബി. എ. ബിരുദധാരികൾ കാൻസ്റ്റബിൾമാരായി ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. C. M. JOSEPH: അറിയാം; അതുമാത്രമല്ല അഞ്ചൽശിപായിമാരായിട്ടുപോലും ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കറിയാം.

Mr. KOMILEZHATHU SANKARAN: പോലീസ് കാൻസ്റ്റബിൾമാരായി ബി. എ-ക്കാരെ നിയമിക്കുന്നതു് ദോഷമാണെന്നാണൊ മെമ്പരുടെ അഭിപ്രായം?

Mr. C. M. JOSEPH: അല്ല. മുഴുവനാളുകളും ബി. എ-ക്കാർതന്നെ ആയിരുന്നാൽകൊള്ളാം.

ഇങ്ങനെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലുള്ള ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി എൻറെ പല സ്നേഹിതന്മാരും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനെ ആവർത്തിയ്ക്കണം എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. M. Joseph.]

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി മാറണമെന്നും, നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കണമെന്നും മറ്റും ഉള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റി പലരും ഇവിടെ വിമർശിക്കുകയുണ്ടായി. വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുക എന്നതു അമിതമായ പ്രതിഫലേശ്ചകൂടാതെ ഒരു പരിപാവനവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ കർത്തവ്യകർമ്മമെന്നു മനഃപൂർവ്വമായി വിചാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെക്കൊണ്ടു പഠിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായി ഭവിക്കുന്നതു്. ഇന്നു് വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അദ്ധ്യാപകന്മാരും പ്രൊഫസ്സറന്മാരും കിട്ടിയതൊന്നുംപോരാ എന്നുള്ളതായ ഒരു മനസ്ഥിതിയോടുകൂടി എപ്പോഴും മുഖത്തു് യാതൊരു സന്തുഷ്ടിയും തൃപ്തിയും ഇല്ലാതെ ഇരിക്കയാണു്. ഇവർ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവരീതി ഏതുതരത്തിൽ നന്നായിവരും എന്നു് ഗവണ്മെൻറു ഒരു ഗൌരവമായി ചിന്തിക്കണം. അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം പണമല്ല. അതിനേക്കാൾ വളരെ മഹത്തായ ഒന്നുണ്ടു്. ഇതു് വളരെ മഹത്വമേറിയ ഒരു തൊഴിലുമാണു്. ഇതു മാഹാത്മ്യമേറിയ മറെറാരുതൊഴിൽ ഉണ്ടെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഉത്തമങ്ങളായ ആദർശങ്ങളോടും സ്വഭാവശുദ്ധീകരണത്തോടുംകൂടി ഭാവിപൌരന്മാരായിതീരേണ്ട കുട്ടികളിൽ നല്ല സ്വഭാവഗുണവും മഹത്തായ ആദർശവും ഉണ്ടാക്കി വളത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ചുമതല ഇവരിൽ അത്രേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ ഒന്നുകിൽ നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നല്ലപോലെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയശേഷം അദ്ധ്യേതാക്കളെ അവരുടെ അടുക്കൽ അദ്ധ്യയനത്തിനു അയയ്ക്കുയൊ, അല്ലെങ്കിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തിയ്ക്കുയൊ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഈ സംഗതി ഇതിലധികം ഇപ്പോൾ വിസ്തരിച്ചുപറയണം എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

വിദ്യാലയംവിട്ടു് വെളിയിലിറങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവം, ആദർശം, മറ്റു മനുഷ്യരുമായിട്ടുള്ള അവരുടെ പെരുമാറ്റം, ഇവ എത്ര തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുന്നപക്ഷം അധികവും വളരെതാണനിലയിലാണു് ഇരിക്കുന്നതു് എന്നു് കാണാൻകഴിയും. വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേധാവിമുതൽ കാരോ അദ്ധ്യാപകൻവരെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവയ്ക്കുണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഗതി എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേലു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും ബാധിക്കത്തക്കതാണെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനു ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനം നൽകേണ്ടതാണ്. സാന്മാർഗ്ഗികമായും സത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടിയും ജീവിക്കുന്നവരും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരുവിധത്തിലും ഉള്ള വിമർശനത്തിനു് ഇടകൊടുക്കാത്തവരുമായ മാതൃകാപുരുഷന്മാരായി അദ്ധ്യാപകന്മാർ കഴിയുന്നുണ്ടോ എന്നു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേധാവികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം മാത്രമേ നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ സ്ഥിതിയെന്നാക്കാൻസാധിക്കുകയൊള്ളൂ.

ഈവക കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കണമെന്നുമാത്രമേ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയ്ക്കുനവരിച്ചിട്ടുള്ള ഇക മുഴുവൻ വിടുതൽചെയ്യണം എന്നുള്ള സംഗതിയിൽ എൻറെ സ്നേഹിതന്മാർ എല്ലാം അനുകൂലിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാനും അനുകൂലിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനാകും.

MR. G. NARAYANA AIYAR: I would like to bring some facts to the notice of the Director of Public Instruction and Government in the matter of selection of text-books. I understand that there is no Text-Book Committee now in existence. In the matter of selection of books, no responsibility seems to have been taken by those who are responsible for it.

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു കമ്മിറ്റിയില്ലെന്നറിയാമോ?

MR. G. NARAYANA AIYAR: I admit that there is no Text-Book Committee now. For instance, there is a text-book prescribed for Geography for forms IV, V and VI, for the years 1933 to 1934. As yet, I understand, no such book is available anywhere in the State for the use of schools. It is more than two months since the school year has begun.

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: It was only last week, the book was supplied to all schools in the State.

MR. G. NARAYANA AIYAR: So, for more than a month and a half, the schools had to go on without the prescribed text-book for Geography. What is the responsibility of the officer who prescribed the text book. Is it not his duty to ascertain whether the book is available, at the time he made the selection.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: May I know the author of the book?

MR. G. NARAYANA AIYAR: One Mr. K. M. Joseph M. A., L. T. I also understand that the author himself was writing to certain schools that the book will be made available shortly. That shows that the book was in print only later on.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

In regard to syllabus, a few lines of prose and poetry are prescribed for study, for all classes. For this purpose a number of books are selected, each book containing among others a few lines prescribed in the syllabus. In these days, when we have to cut short our expenditure to minimum limits, the students are asked to purchase a number of books at great cost just to study a few lines only, omitting the rest; this system of prescribing text books I seriously condemn.

Then as regards the nature of books prescribed for non-detailed study. If you peruse the books prescribed for elementary classes below form I, it is very difficult to understand how such books could be understood by the low class students. Such books I understand are intended for self study. No principle seems to have been maintained in prescribing such text-books. When the younger brains have to be given only light work, simple work, easily understandable work, to tax them at such a tender age with very difficult text-books passes beyond my comprehension. This is opposed to all sound principles of education.

Then, too many note books are prescribed for each student. After the end of the year, we see a few pages alone are written and the rest remain blank. I ask, where is the necessity to compel students to purchase so many note books without justifying necessity. This is only adding to the cost of education. It seems to me that the best men who can have a correct idea of the nature of text-books to be prescribed will be only the Head Masters, who are in touch with the students and not an Inspector or the next higher authority, the Director. It is the Head Masters who manage and teach students. A committee of Head Masters should be constituted and the work of prescribing text-books should be left to them. They must be made responsible for the selection. If such a committee is constituted complaints in the matter of selection of books, I am sure, will not be many. That will also raise the standard of education to some extent. Sir, with due respect to the teachers and professors, I have to state that it is commonly believed that a modern Graduate is no better than a Matriculate of olden days, notwithstanding the present day costly education.

In the matter of free and compulsory primary education I would urge the Government to constitute Village Panchayats as per Regulation VII of 1100 and invest them with control over primary education. That will give a lot of relief to the Government. Under Section 16 of the Regulation, the Panchayats can be entrusted with the function of imparting primary education in their areas. The Government can also watch whether it is conducted on proper lines.

It has been the policy of Government, for a very long time, to import foreigners as Head of the Education Department. They are dictating their own terms in the matter of pay and allowances and Government accept them. This is a very unwholesome policy. There are many competent men in the service who can successfully hold such

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a post. By importing a foreigner all chances of promotion for men in the service are shut out and their incentive to any further valuable work is also minimised. Such a system of recruitment for the Head of the Department, should be stopped as a measure of retrenchment also.

The pay of the professors in the Colleges was increased at a time of financial prosperity and when the cost of living was very dear. Now, times are different. In the nature of the existing economic depression, a slight reduction in the pay of the higher officers of the Education Department may not affect them seriously. In this connection we will take into consideration the work that is being done by a professor and a District Judge. On a comparison of the responsibility in the case of the two officers, I would say that the responsibility of a Judge is greater. He seldom finds time for any sort of amusement. In the case of a professor, we find, that he has only six or seven hours work in a week, and he gets a fat pay of Rs. 700 per mensem. The pay of the District Judge is only Rs. 600 at the most and he has to discharge a very onerous duty. It is high time that such anomalies are removed. A reduction of salary in the case of the high paid officers of the Education Department is necessary.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Sir, at the very outset, I may concede certain propositions which were brought before the House by several members with a view to avoid interruptions during my speech. I concede that all possible encouragement should be given to depressed, suppressed and unrepresented communities in the matter of education. I also concede that compulsory education, if it is practicable and feasible and if funds permit, should be imparted and a scheme thought of and introduced in the State. I may even concede, as agreed to by the House, that the educational expenditure in our State is going beyond limits and therefore some method has to be found and worked out, so that the expenditure may be cut short and kept within bounds. In the matter of imparting liberal education I may concede that first rate Professors are required. After conceding all these points—

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: Will my friend concede that sufficient and adequate encouragement has not been shown to Tamil education?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Will concede that also.

After conceding all these things, I am afraid, I have to take my stand against the current of opinion that is mooted before this House. It is agreed on all sides that the existing educational system is defective. Therefore everything has to be done either to improve it or to do away with it. The last para in the Administration Report of the Education Department for 1107 runs as follows:

> "As an Educational Reforms Committee has since commenced its sittings, Government do not refer to several important matters which are to be discussed by the Committee",

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

Therefore, to discuss the educational system obtaining in our country threadbare, and to offer suggestions and criticisms without knowing the contents of the report in print, would be premature. Anyhow, when there is the demand on the one side that the educational expenditure should be cut short, there is the demand on the other side that the school fees should be reduced. When there is the concensus of opinion that the Vernacular school education is useless and it must be stopped, there is the opinion ventilated from this side of the House that a larger number of teachers should be appointed, and everything has to be done towards the improvement of the Vernacular education. Without thinking all these things, without thinking all the aspects of the educational system obtaining in our State, without understanding it in the spirit in which it ought to be understood, it is very difficult to conceive of a consolidated opinion or system or the lines in which the educational system is to be changed hereafter. Many seem to be under the impression that it is compulsory on the part of every parent to send all their children to schools and colleges and to get them educated as high as possible That may be the reason why they say that fees should be reduced in schools and 50 per cent of the fees should be reduced in college classes. I was speaking against this popular view on a prior occasion and I still hold to that view. It is an accepted maxim that our education is cheap because it is bad, and it is bad, because it is cheap. Therefore, if it is cheap and useless, I think it has to be given up and a better system of education evolved and that necessarily would entail a huge cost. If we are not prepared to spend a pie more and we aspire to get a liberal system of education I do not understand the trend of argument for reduction in the cost of education. These are some of the paradoxes in the discussion which I was unable to digest. That was the reason why I said I have to go against the current of popular opinion.

In the matter of appointment of teachers in Vernacular schools it was said that only teachers from among the waiting list who have some acting period of service between the years 1100 and 1103 should be appointed.

Then the question arose that on account of the pronouncement made by the Chief Secretary on the floor of this House some were appointed from outside the waiting list, they were subsequently disbanded and this has brought about a serious calamity in the country. There is another set of teachers who have acted before the year 1100 and they have also to be absorbed in the department. After the year 1103 thousands have come out successful in the V. S. L. C. examination and they also hope to be entertained in the department. It is surprising that there is nobody to advocate the cause of these younger generation who have come out of schools better equipped, with better notions of modern life and education.

Sir, my humble submission is that these teachers, who had some acting service prior to the year 1100, should never be appointed as

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

teachers hereafter; because nearly nine years have elapsed, and all along these people seem to have been idling away their time in the hope that they would one day be appointed again as teachers in the Travancore educational service. If all these years they had not been able to get any employment, if they had been waiting for teachers' posts, I submit, that is the very reason why they do not deserve any appointment in the Travancore Government service.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Is the member aware that these teachers, in the waiting list, were given acting appointments, occasionally, during the period from 1100 to 1105?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: I shall deal with every question, Sir, if only the member will be patient enough.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: I have no objection to be patient; only I request the member to deal with this question of mine also and to reply to that.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: I would request my friend to repeat the question; I have not been able to catch it.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: I asked whether the member was aware that these teachers were given acting appointments during the period between 1100 and 1109.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI I am referring to teachers who had acting appointments *before* the year 1100. My friend's question relates to some other teachers who had acting appointments *after* 1100.

I was submitting, Sir, that these teachers, who had acted before 1100 and who have been waiting all these years fondly hoping to get teachers' posts, should never be appointed as teachers again. If they were intelligent men, if they were really keen, they could certainly have procured some other means of livelihood by this time. The very fact that they have not been able to procure any employment during all these eight or nine years and have been idling away their time is enough to show that they are really good for nothing. That is the very reason why they should not be appointed again as teachers.

Then, there is the other set of persons who had some acting period between 1100 and 1103. I am of opinion that the list of such men must also be scraped off. It is a great injustice to the coming generation to think of not making fresh appointments until these old men, who had acted somewhere between 1100 and 1103, have all been absorbed. It is unfair and unjust to the younger people, who have recently passed examinations, who had the advantage of getting educated on more modern lines with modern appliances, to make them wait till all these old useless idlers who, by means fair or foul, happened to get some acting period about eight or nine years ago, are appointed.

As regards the fifty or fifty-two teachers of the unrepresented classes who have been disbanded, I concede the proposition that, if they belong to the depressed and to the unrepresented communities,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

they might be given some concession in the matter of appointments again as teachers. But the question has to be considered whether, when these men were first given appointments, the claims of acting men in the waiting list were considered or not. If there were, in the waiting list, members of the depressed and unrepresented communities available for appointment as teachers, there is no justification for the appoinment of these fifty-two outsiders. It is not fair to discriminate between depressed classes in the waiting list and depressed classes who are not in the waiting list; and, as between a depressed class candidate in the waiting list and another depressed class candidate not in the waiting list, the former must be preferred for appointment. If that had not been done, I do not have any sympathy for these disbanded people.

Further, opinion has been expressed by more than one on this side of the House that there is no use having these Vernacular middle schools any longer and that we must have instead a system of Anglo-Vernacular schools. Probably, the Statham Committee also have considered that question. If that committee also is of the opinion that there is no use in having Vernacular middle schools, I cannot see any use or justification in appointing an army of useless Vernacular school teachers who do not know a bit of English and who will be unfit to teach in the contemplated Anglo-Vernacular schools. In the light of that, I would even go to the length of suggesting that, as opportunities occur, as many of these teachers as possible must be disbanded. Therefore, considering this aspect of the question also, I do not have much sympathy for these disbanded Vernacular school teachers.

Then, Sir, the scandals about the Text-Book Committee were referred to by some of my friends on this side of the House. One suggestion that I would like to make in regard to text-books is that, instead of prescribing books written by individual authors, as is now done, standard publications of respectable publishing houses should be prescribed as text-books. Books written by individual authors.....

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Does the member advocate books written by syndicates?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: I have no objection to books written by syndicates. As I have already stated standard books published by well known publishers should be chosen as text-books. That is what is done in civilised countries. It is when books written by individual authors are prescribed that all sorts of undue pressure and influence are being brought to bear on the individuals who, for the time being, constitute the Text-Book Committee. That is one reason why I do not want to encourage books written by individual authors being prescribed as text-books. These authors write books, not with any literary taste or aim, but merely to fill their pockets. If anybody is really interested in writing books, let him work and write standard books worthy of publication by standard publishers who will not think of publishing or paying anything to books which are not standard literary works.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Did not the member suggest that books written by individual authors should not be prescribed as text-books?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: What I was stressing was that books written by individual authors and published by the authors themselves or by their own publishers should not be prescribed as text-books.

MR. M. GOVINDAN: The member suggested that there was no harm in prescribing as text-books, books published by publishers. May I know whether there is no harm in individual publishers being helped while according to him, it is not desirable to encourage individual authors?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: I am sorry my friend has not been able to understand my point. Suppose a Malayalam Dictionary is to be published. Certainly, no individual author will undertake to do it. Only a firm would undertake its publication which would make a substantial contribution towards the development of Malayalam literature.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): Has the member any objection to authorship being nationalised?

MR. K P. NILAKANTA PILLAI: I have not the least objection.

We can safely rely on responsible publishers to choose standard books for publication. These publishers will never publish trash; they know which books are worth publishing and which not.

MR. K. GEORGE: Does not the member see any objection in encouraging competition between different publishing houses?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: I have already stated, Sir, that standard publishers will choose only good books for publication. They are not fools. It is their interest to see that they publish only good books.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. K. GEORGE: Sir, in the course of the discussion yesterday and to-day some of the speakers referred to the policy pursued by the Government in regard to the filling up of the post of the Director of Public Instruction. Mr. Balakrishnan Tampi, who started the discussion, referred to that point; and some of the other speakers also referred to it. It was suggested that the policy of the Government in the matter was to import foreigners to fill up the post of the Director of Public Instruction. I may assure the members that that is a misconception.

Ever since the post of the Director of Public Instruction was created, it was being filled by persons who were already in the State educational service. No doubt, for a number of years, these persons happened to be not sons of the soil; but they were persons who were

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

in service and who had contributed a great deal to the cause of education in the country. The first Director was Dr. Mitchell, of whose knowledge of educational matters, we have heard glorious tributes from various quarters. He was succeeded by other senior officers of the department, until, recently, about two or three years ago, Government found it necessary to import an outsider as Director of Public Instruction. That was necessitated by the circumstances at the time. Government found that, to improve the morale of the department, it was highly necessary to bring down an officer from outside who would naturally have no local preferences or local prejudices.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Has the morale of the department improved since his appointment?

MR. K. GEORGE: That is what the Government think. Since the importation of that officer, the department has been working much better than before, and the tone and the morale have very much improved.

During the time that officer was working as Director, Government decided to appoint a committee to consider the question of overhauling the educational system in the State; and, for that purpose, Mr. Statham was appointed. He is a well-known educational expert and has a vast knowledge of educational problems. Mr. Statham worked with a small committee, and has presented his report which is now being printed.

Government decided that it would be advantageous to the State to keep Mr. Statham as Educational Director for a short period of eighteen months, so that the recommendations the committee has made may be given effect to by Mr Statham himself and the Government may have his expert advice in disposing of his report. That is the reason for the appointment of Mr. Statham.

MR. H. O. L. MARIKAR: May I know whether that report has been accepted by the Government?

MR. K. GEORGE; It is now only in the course of printing, and the question of accepting or rejecting any of its recommendations will arise only after the Government take up that report for consideration.

MR. H. O. L. MARIKAR: May I know whether there is any understanding between the Chairman of the committee and the Government that the recommendations of the committee would be accepted by Government?

MR. K. GEORGE: I am not aware of any such undertaking. It is only with a view to enable the Government to have his expert advice on the recommendations of the committee that the Government decided to appoint him as Director just for eighteen months.

MR. H. O. L. MARIKAR: May I know from the member what will be the position if this House does not accept any of the recommendations of the committee?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. GEORGE: I cannot give any undertaking as to what would be done in that case. I can assure the House that Government will give very great consideration to the opinions expressed by the representatives of the people on the various recommendations of the Statham Committee.

In regard to the appointment of Mr. Statham, I was glad to hear some of the speakers approving the decision of Government in the matter. As I have stated, the appointment is only for eighteen months and it is very doubtful whether, even if the offer is made to him Mr. Statham will continue here after eighteen months. As it is, Government do not contemplate any such offer.

I may assure the House once more that it is not the policy of the Government to import foreigners to fill up the post of Director of Public Instruction.

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: Sir, let me begin by asking the forgiveness of the House for my inability, for reasons of health, especially a bad throat, to do justice to the subject, and to give replies as adequate as I could wish to the various points raised by my friends on the other side of the House. I will first take up that question, about the forty-seven teachers, which seems to have agitated the minds of some of the members a great deal. The facts about the disbanding of these teachers are as follows:

About May 1931, my predecessor in office took up the question of the confirmation of teachers in Vernacular schools. Before passing orders he had a personal discussion with the Inspector of Vernacular Schools.

In the course of the conversation the Inspector of Vernacular schools told Mr. McAlpine that there was practically no one belonging to the depressed or backward communities in the gradation list. That appears to have been the impression of the Inspector of Vernacular Schools at that time.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഇതൊക്കെ റിക്കാർഡിൽ കാണുമോ?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: The statement was made in personal conversation. Subsequently when the matter was brought up by the Director, the Inspector did not contradict it.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഇൻസ്പെക്ടരുമായി സംസാരിച്ചതിനു രേഖയുണ്ടോ?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: I would request the member to let me finish my statement. He will find that all his questions will be answered. So, the Director wrote to the Government recommending that in view of the fact that there was practically no one belonging to the depressed and backward communities in the waiting list, 10 per cent. of the permanent vacancies be reserved for these communities,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. V. Chandrasekharan.]

The Government sanctioned that recommendation. The Government order was based upon the impression that there was no one belonging to the depressed and backward classes in the waiting list. If the Director had known that there was a considerable number of people belonging to these communities in the waiting list he would not have made such a recommendation and Government would not have sanctioned the recommendation. In the waiting list, by June 1933, there were 825 permanent vacancies to be filled up. Of these 825, 108, that is more than 10 per cent., belonged to the depressed and backward communities. So, my predecessor ordered the confirmation of 825 in the waiting list and the disbandment of 47 men who were holding acting appointments.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: May I know in what year this conversation took place?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: In May 1931.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: Is it not possible that the large number of this reported 108 vacancies must have taken place after the conversation?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: That is impossible.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: May I know when this was ascertained?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: In June 1933.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: Is the waiting list complete even now?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: No. I have recommended to Government that it should be closed.

Sir, taking these 47 names, a castewar statement shows that four of them belong to the depressed classes such as Pulayas and Parayas, 8 of them belong to classes which are backward in respect of English and Vernacular education and the rest, 35, belong to communities which are backward in respect of English education alone.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: May I know the names of the communities which are backward in education?

PRESIDENT: Let him finish his speech.

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: If we look at the 108 names in the waiting list, we will find that the backward communities are adequately represented there. Taking Ezhavas, for example, who are classified as backward in point of English education, we find that out of these 108, 49 are Ezhavas. 49 teachers from that community have now been confirmed.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: വെയിറ്റിംഗ് ലിസ്റ്റിൽ കമ്പാളിഫിക്കേഷൻ ഉള്ളവരുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN : ഉണ്ട്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : May I know the percentage of the Ezhava community from among the permanent teachers ?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN : There must be a good number. That was given in the Assembly. 231 or so in Vernacular schools.

I have been enquiring into this matter and I find that the confusion arose because the Inspector of Vernacular Schools gave the Director a wrong impression. I agree that by the disbandment of 47 men belonging to depressed and backward classes much distress has been caused. I shall look into the matter and make such recommendations to Government as I consider equitable and just in the circumstances.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടരും ഡയറക്ടരുമായിട്ടുനടന്ന സംഭാഷണത്തിനു രേഖയുണ്ടെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നതു്?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN : There can be no record of a conversation. But there is record to show that there was a conversation.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഡയറക്ടരും ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടരുമായി സംഭാഷണം നടന്നതു ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടർ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN : No. I see from the files that the Director recommended to Government that 10 per cent. of the vacancies should be reserved for the depressed and backward classes because the Inspector of Vernacular Schools made him understand that there was no one in the waiting list belonging to these classes.

The next question referred to by several members was about the text-books. Every year there has been some trouble on account of this. No list can possibly be universally acceptable. This is a matter which is under the consideration of the department and of the Government. We have been considering for some time as to what would be the most satisfactory way of arranging for the selection and prescription of text-books. Last year both the Text-Book Committees were abolished and the Government asked the Director to do the work and the Director acted on the advice of the Inspectors. The list was prepared by the Inspectors of Vernacular Schools and English Schools. So far as the list prepared by the Inspector of English Schools was concerned it was accepted after scrutiny by the Director and sent to Government. This is one of the questions about which I hope, the Statham Committee has made recommendations. Members have suggested various alternative methods such as Government possessing the copy right of the books. That is a suggestion which must be carefully

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. V. Chandrasekharan.]

examined. There is a good deal to be said on both sides. In several Provinces, in India and in States like Mysore, the Governments do arrange for at least some of the books being written for them and they retain the copyrights. So far as Malayalam books are concerned this method may be followed and may be satisfactory. But so far as English books are concerned, there are many well established publishing firms, and year after year, they make improvements in text-books. Whether Government could maintain the standard of their text-books at the level set by such firms, is a question which has to be carefully considered. I am waiting to see what the Statham Committee has proposed to do in the matter.

The next point is with regard to the reduction of fees.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: May I know from the Director whether it is a fact that the maps prescribed for the Vernacular Schools for the last three years were not adopted?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: Yes and No. There was one set of instructions from the Office of the Director of Public Instruction and there was another set of instructions issued from the Office of the Inspector of Vernacular Schools and so on and so forth. The whole matter is under investigation, and Government have called for a report on the matter.

With regard to the reduction of fees, most of the members seem to advocate a 50 per cent. reduction. A 50 per cent reduction in the fees would mean a loss of revenue to the Government to the extent of Rs. 8 lakhs. It cannot be less than Rs. 7 lakhs. Government have shown a good deal of sympathy to parents and guardians of students in this matter. When the Economic Depression Enquiry Committee made some recommendations about the fines Government acted upon them and reduced the fines in schools. Government have ordered that students should not be sent out of their classes for default in payment of fees with fine.

MR. K. K. THOMAS: Has that circular been issued to the schools?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: Yes.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: നാലുവക്കും ഫയിൻകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മുപ്പതാംതീയതി കഴിഞ്ഞതിനശേഷമേ അറർഡൻസ് രജിസ്റ്ററിൽനിന്നു നീക്കാവൂ എന്നു വയ്ക്കുന്നതോ?

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: That matter may be taken up independently and considered.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: കഴിഞ്ഞകൊല്ലം അയ്യായിരംരൂപ ഫയിൻഇനത്തിൽ ഇടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: That is not a very alarming figure considering the number of schools and pupils in the whole State.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഇവിടെ ഹൈ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളുള്ളൂ. ഞാൻപറഞ്ഞത് ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചുമാണ്.

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: Yes, that may be true. As I said, the Government are losing about Rs. 2,20,000 on fee concessions alone. The fees in our Colleges are lower than the fees in many of the other Colleges affiliated to the Madras University.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: I beg leave of the House to withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

PRESIDENT: I put it that Demand V—Education for Rs. 45,75,457 be passed.

The grant was made.

PRESIDENT: The House will adjourn for lunch and meet at a quarter to three.

The Council rose for lunch at 2-2 P. M. and re-assembled at 2-45 P. M.

DEMAND VI—MEDICAL.

MRS. M. POONEN LUKOSE: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 8,71,047 under Demand VI—Medical.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Sir, I move that the whole demand be omitted.

Sometime back, even from the very inception of the Medical Board we were opposing the policy of Government in creating a board to control the administration of the whole department. When that view was pressed before this House more than once, Government also got convinced of the opinion ventilated before this House and finally they were, whether out of good grace or otherwise, obliged to drop the Medical Board and disband the Medical Board. Subsequently the Board disappears and in its place another institution crops up and the very same members are entertained in the department with some other designation and they are given the pay and emoluments which they were receiving even before. It is to record our emphatic protest against this policy of Government that I propose to move this motion.

Sir, we were addressing this House and making an impression upon you that the administration of the country is top heavy and therefore we cannot afford under the present economic depression even to provide for the most vital necessities of the people. When Government are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly